

ИВАН ВАЗОВ
ОСТАВЕТЕ МЕ ДА ПЛАЧА

chitanka.info

I

*Ох, оставете ме тамо да ида,
дето клетникът почива и дреме,
тъжна му гробнина искам да вида,
там ми олеква от тежкото бреме.*

*Нека презрян и забравен да бъде,
нека светът паметта му да хули:
само бог може него да съди,
ази простих... смъртта всичко забули.*

*Ази простих и на гроба тревясал
често убита, нещастна се влача.
Моят живот е и той буренясал:
ох, оставете ме там да поплача!*

II

*Помна го йоще... Та как да не помна?
Нали го любех? Нали той люби ме?
Ах, във света, дето ходех бездомна,
с милост, с любов само той съживи ме.*

*Кека му хората иътят покоя
с клетви безжалостни, с укори груби:
в мен се омраза не буди към тоя,
който бил знаел тъй много да люби.*

*Пътя към гроба му не ми пречете,
не се чудете, че помна, че тача,
грешно го казвайте, срам го мислете,
но оставете ме там да поплача!*

III

*Млада съм йоще, ала защо ли?
Имам и сърце... Кому ли то трябва?
Мене ме чакат едните неволи...
Кой ще да стопли душата ми слаба?*

*Моята прелест е плячка на нужди,
в битка с живота се вече задушам:
срещам усмихнато погледи чужди,
думи притворни приказвам и слушам.*

*А мойте гърди ще бият на всуе!
Стонът ми никой сърца не докача...
Гробът му само той може да чуе.
Ох, оставете ме там да поплача!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.